

1) Աշտարիկ (Դարձնդէ) տեղւոյն քահանայն հոգ. 22 թուով հնոտուով և զիկա. 1 թուով համարով մը իւր զբէ. ճաշակելու հաց տուէինք: Ծգնութիւն կը խնդրենք անօթի փոխարէն համար:

2) Թեազույն սեւեւ. 17 Թաւով կը արձնէ:

տանից, որտեղ դեպքան է նշանակ-
վում Տօկիոյի այժմվայ դեպքան
Մարկիսի Մարկիզը: (ԲԵՅԵՅ)

Սօչի, 1 փետրվարի
Ժամը 8 և 5 րոպէին առաւօտան
զգացվեց թոյլ երկրաշարժ: (Ճ. Գ. Պ.)

Բրանկովոյան, 1 փետրվարի
Երեկ երկրիտան զգացվեց շատ ու-
ժեղ երկրաշարժ: Ազգայնականութիւնը
սարսափած դուրս վազեց տներէ:
(Ճ. Գ. Պ.)

Թիֆլիսից «Եօպ» լրագրին հարդ-
րում են, որ վերջին տեղեկութիւննե-
րի համաձայն կովկասեան բանտերում
ներկայումս գտնվում են 200 (2) հո-
գի, որոնք կարանաւորված են «Եւա-
նակցութիւն» կուսակցութեանը պատ-
կանելու մէջ կասկածվելով:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՆՈՒԹԻՒՆ

ԳՈՐԾԵԼՈՒ ԵՂԱՆԱԿԻ ՀԱՐՑ

Մեր ընթերցողներին յայտնի է, որ
«Գործ» թերթը մի ամբողջ արշաւանք
սկսեց թիւրքաց հայաստանի սովետներին
օգնող Հանգանակիչ Մասնաժողովի դէմ
և յորդորեց հայ հասարակութիւնը իր
նուէրները չը առլ այդ Մասնաժողովին,
այլ ուրիշ ճանապարհներով հասցնել սով-
ետներին:

«Մշակը» մի կողմից, Հանգանակիչ
Մասնաժողովը միւս կողմից ցոյց տուին,
որ Մասնաժողովի վրա «Գործ» կողմից
բարբառ մեղադրանքները լոկ լրագրա-
թիւններ են, նարոված նրան վարկաբեկե-
լու նպատակով:

Մի ընթերցողները գիտեն նոյնպէս, որ
«Գործ» գեկտ. 31-ի համարում (№ 92)
ապոված առաջնորդող յօդուածի պատճառով,
Հանգանակիչ Մասնաժողովի նախագահ
Մեկիւր-Ազարեանը և բարտադար Զ. Առա-
քեկանը հրաւիրվեցին ապօրինաբար յայտի
մօտ բացատրութիւններ տալու (այս փա-
ստը հաստատվում է իրաւ. Մեկիւր-Ա-
զարեանից նամակով, «Մշակ» № 20): Իսկ
«Գործ»-ը, որ յորդոր էր կարգում հայ հա-
սարակութեան նուէրները չը առլ Մասնա-
ժողովին ինքն ևս ստիպվեց յանձնել նը-
բան:

Բայց «Գործ»-ը հանգստացաւ: Տեսնե-
լով որ իր բանաստեղծութիւնները արդիւնք
չունեցան, նա դիմեց մի այլ միջոցի:

Նա մի նոր յօդուածով (№ 17) յայտնե-
լով նուիրատուներին, որ նարաւորութիւն
չունի իր ստացած նուէրները ուղարկել
ուղղակի իր յօդուածի պատրիարքին կամ
Թիֆլիսի Նախագահի գնացադի վայրերի
ստանդարտներին և կամ նպատակ յանձնա-
ժողովներին, քանի որ ստիպված է թիւր-
քաց սովետներին անուշով ստացված բո-
լոր գումարները յանձնել միայն Թիֆլիսի
Հանգանակիչ Մասնաժողովին, — մատ-
նացուց է լինում նրանց, որպէսզի ի-
րանք անմիջապէս փութարեն նուէրները
պատրիարքին, առաջնորդներին և նպաս-
տից յանձնաժողովներին:

Յաջորդ համարում (№ 18), «Մշակ»
հասցին ուղղած իր սովորական հայհո-
յանքների մէջ, նա պահարարում է «Մշա-
կի» գեկտեմբերին և Հանգանակիչ Մաս-
նաժողովի անդամներին, որ իրք սքանք
«ցանկացան կովկասեան իշխանութեան
հաստատութեանը ու վերահսկողութեանը
ենթարկել նրա (Մասնաժողովի) գործու-
թիւնը»:

«Տ» տունէ բաղկացեալ գեղերնուս մէջ,
նախիւ 3—4-ը ուսուսում ունին. մնացեալը
հասի են: Օգնութիւն, հնչ. դիմացի:

3) Գարնիզէն գեկտ. 10 թուով կը գրեն.
«Ժողովուրդը աղքատ է ծայր սատիւնան.
գլուխները 45 ուկի բիւզէ ունի, հայթայթ-
թիւն անկարելի է. օգնութիւն կը խնդ-
րենք»:

VIII.—Արարիւթիւն անթիւ նամակով մը
կը գրեն. «Թշուառութիւննիս ծայր սատիւ-
նանի հասած է: Կը սպասենք որ օգնու-
թիւն մը փութացնէք մեզ» անօթի չմեռ-
նելու համար»:

IX.—Բարեկամաց առաջն. փոխանորդ
խորհի վրդ. և տեղւոյն քահանայ գեկտ.
9 և 11 թիւ նամակներով ու. Յովհաննու
գեղեցիկներու անկարարութիւն թշուառ վի-
ճակը կը ներկայացնեն և օգնութիւն կը
խնդրեն:

X.—Վան և գիւղեր:

1) Նոյ. 3 թուով Ս. Վ. Արազդեան կը
գրէ. «Լիւմ և Կոտայ անապատի ամբողջ
գիւղերը խիստ ծանր թշուառութեան մէջ
են: Օգնութիւն»:

2) Յաջորդական բաղմամբի գիւղերով կը
նկարագրուի անտեսանալի անտանիկի կա-
ցուցութիւնը, որ կը տիրէ մանաւանդ Վանայ
գիւղերուն մէջ:

3) Վանին նորոգապէս 16 գեկտ. թուա-
կի նամակէ մը, որ ուղղուած է առաջն.
սովետական Ջաւէի վարչապետի և քաղաքա-
կան ժողովի կողմէ, հետեւալ հատուածը
կը գրեն. «Կարօտութիւննիս խիստ մեծ
է: Գիւղերն են և գաւառներն անդադրող
գիւղեկան կոչեր կուգորուն մեզ: Ուժիշկ
վիզէն հացի նման մը ներկայացուցած են
մեզ, որ ոչ այլ ինչ է, այլ խաղողի սղո-
թուած կուտ, խոնոտած» մաս մը թեկի

նէութիւնը և յանձն առան հանգանակա-
բարը գրանցելով միայն ուսաց դեպքանի
միջոցով ուղարկել թիւրքացայ սովետա-
ներին»:

Նախ և առաջ պէտք է յայտնենք, որ ի
նպատակ թիւրքացայ թիֆլիսում մի կենա-
րօնական Հանգանակիչ Մասնաժողով հաւա-
տաւորութիւնը յարգելի է հանգուցեալ
Որինման կաթողիկոսը առանց որեւէ
պայմանի, բայց ուսաց կենտրոնա-
կան բարձր իշխանութիւնը, յարգելով կա-
թողիկոսի միջնորդութիւնը, պայման է
գրել, որ հանգանակիչ գումարները հասցը-
վին պատրիարքարանին և առաջնորդնե-
րին կամ սովետներին ուսաց գեկտեմբերին
միջոցով: Հետեւալ, զգաւորութիւն է
ասել, թէ մի քանի պարունիք իրանք ցան-
կացի են հանգանակութեան և օժանդա-
կութեան գործը կողմնակա իշխանութեան
վերահսկողութեանը ենթարկել: Դա նշանա-
կում է փաստել յետադիւր, խեղաթիւրել:
Կաթողիկոսը և Մասնաժողովի անդամները
կամ պէտք է ընդունեն և գործածելին
թոյլուութիւնը այնպէս, ինչպէս առաջարկ-
վում էր, կամ մերժելին: Բայց կարգի էր
խօսք լինել մերժման մասին, երբ Ուսասա-
նանի հայերը տասնեակ տարիներ ի վեր,
այն օրից, երբ սկսվեցին թիւրքացային
հայկական կոտորածները, ձգտում էին
ձեռք բերել թոյլութիւն օրինակեան, լե-
զալ ճանապարհով՝ օգնելու իրանց թշուառ
և տառապեալ եղբայրներին, և սակայն
այդ թոյլատրութիւնը զրգովում էր նրանց
Գիւղերի ըէժմի ճեղքանքով: Եւ, վերջա-
պէս, ինչ վատ բան կար, եթէ ուսաց կա-
ռավարութիւնը կօտորուի ենթարկելը հան-
գանակութեան և օգնութեան գործը, քանի
որ մեր հայերի նպատակն էր միայն մար-
դարեական, բարեկեցութեան օգնութիւն
հասցնել տառապեալներին և սովետներին:
Ընդհակառակը, դեպքանի և հիւստիս-
տերի օգնութիւնը և միջնորդութիւնը կա-
րել է հենց այն կողմից, որ թիւրքաց
իշխանութիւնները չէին համարձակի մեր
ուղարկած գումարները խլել հարկերի փոխա-
րէն: Եւ վերջապէս, ներկող զեպքում, ուս-
աց դեպքանի միջնաժողովները կայանում
է միայն նրանում, որ նա Մասնաժողովից
ստացած գումարները յանձնում է հայոց
պատրիարքին կամ թեմական առաջնորդ-
ներին:

Կան դեպքեր և պարագանք, երբ ան-
հրաժեշտ է խիստ հեղուկութիւն և գործի
կենտրոնացում: Այդ ստանակներին է թիւր-
քացայտանի տառապեալներին օգնելու
գործը: Եթէ կամենում ենք, որ օգնութիւնը
կատարի նպատակաւորութեան, որ օգնու-
թիւն տանան անհետապարտելի վայրերը,
որ գեղեցիկներ տեղի չունենան, պէտք է
նախ լինի մի կենտրոնական հսկիչ և բաշ-
խող մարմին, որի մէջ կենտրոնացած բո-
լոր անգեկութիւնները շտաբի կարելի լի-
նի ուղղել օգնութեան հոսանքը այնտեղ,
ուր ամենից շատ կարօտութիւն կայ, և
միևնոյն ժամանակ կարողանալ հսկիչ թէ
տեղական մարմինները ճշտութեամբ են
կատարում բաշխումները և գեղեցիկներ չեն
կատարում: Այդ պատճառով էլ անհրաժե-
շտայն անհրաժեշտաբար մի միջնորդա-
կան է ու փաստակար այն առաջնորդը, որ
անուշ է «Գործ»-ը նուիրատուներին, խոր-
հուղ առով իրանց նուէրներն ուղար-
կել թէ պատրիարքարան, թէ առաջնորդ-
ներին և թէ նպատակ յանձնաժողով-
ներին: Դրա անմիջական հետեւանքն այն
կը լինի, որ մի տեղ կարող է աւելի ստա-
նալ, քան հարկաւոր է, որ աւելի կար-
տեալ վայրերը աւելի քիչ կը ստանան, բան

հետ Հաղարատները անօթի կը մնան, իսկ
հարկաւորներն ալ, որոնց մէջ բազմաթիւ
են քաղաքացի աղքատ և այլի կիներ, զօ-
րանցներու առաջ կը խոնոտին: Գորաց
սրտած աւելի թեկի գիւղու և քաղաքով
շաղկիւնն առած՝ անտեղի ընտանեաց
գլուխներուն օրապաշկի ընկու:

XI.—Չէկոն, Ալիստան, Ֆոնտոյ, Եսթիոյ
կայն:

1) Սեպտ. 29 թուով Ալիստանի թաղ-
խորհուրդը կը գրէ. «Մայր սատիւնան թը-
շուառութիւն կը տիրէ: Ժողովուրդը հնչ
կազաղէ. օգնութիւն կը խնդրենք»:

2) Հոկտ. 13 թուով Չէկոնի քահանայն
կը գրէ. «Ժողովուրդը թշուառ է վերջին
ծայր. չենք կրնար այսպիսի թշուառութեան
ստիպել Օգնութիւն կը խնդրենք»:

3) Հոկտ. 4 թուով մի ֆոնտոյէն քահա-
նայն և ազգայինները կը պատկերացնեն
ժողովուրդին վիճակը և նպատակ կը խնդրեն:
XII.—Ընդ, Նարիկ, Կամարապ, Ը-
պուրէն կայն:

1) Անկն Արտաշէս Բ. Փափագեան կը
գրէ հոկտ. 10 թուով, թէ հնչեց չորոյն-
թեան պատճառաւ սովետ գիւղացիք քա-
ղաք կը թափին, առաջնորդարանին դուռն
ափ կանոն, և թէ ոչ տեղւոյն տառաշը-
դարանը և ոչ ալ ազգայինները ի վիճակի
չեն զանոսը հոգալու, իրենք ևս յետին սա-
տիւնան անձկութեան մէջ գտնուելով. նաև
կը թուէ հարստանորութիւնները, որոնք
ալ աւելի անտանիկի զարմուցած են կա-
ցութիւնը և այլն:

2) Բաղմամբի գիւղերէ նպատակ խնդ-
րանքի և կարօտութեան գրեթ հասած են
պատրիարքարան:

XIII.—Հաջորդ և վիճակ:

1) Հայնոյ ազգ. երեսփոխան Տէպէթ

քիչ կարօտել վայրերը, որ անհնարին կը
լինի հսկի առաջնորդները գործողութիւն-
ների վրա և հաշիւ պահանջի նրանցից:
Մինչ երբ մի կենտրոնական մարմինը
նուէրները կը յանձնվին պատրիարքարա-
նին, իրեն կենտրոնական և զեկավոր հա-
տատութեան, հարաւոր կը լինի թէ օգ-
նութեան գործը նպատակաւորաբար կերպով
իրագործել և թէ հաշիւ ու համար պահան-
ջի:

Այն ձևը, որ առաջարկում է «Գործ»-ը,
կարող է մեծամեծ դեղմունքներ դուռ բա-
նալ: Եւ անցեալի փորձերը բաւական մեծ
թուով ապացոյցներ են տալիս մեղ գրա մէջ
համոզվելու համար: Այդ հանգանակների վրա
ուղարկութիւն է դարձել և տեղական ուս-
մանուր: «Нов. Закав.» թերթը իր № 23-ի
մէջ գովում է Հանգանակիչ Մասնաժողովի
գործունէութիւնը և հաշիւ տալու անհրա-
ժեշտութիւնը:

Այն ձևը, որ առաջարկում է «Գործ»-ը,
կրկնում ենք, կարող է առաջ բերել ու-
ղարկվող նպատակների անարդար ու ան-
հաստատ բաշխումներ:

Հ. Ա.

ՀԱՍՏԱՐԱԿԱԿԱՆ ԿՈՒՐՏԻՈՒՄ

Շարաթ օր, յունվարի 31-ին, Թիֆլիսի
հասարակական կուրում Երմոյանով կար-
գաց գեկուցում ժամանակակից անտեսա-
կան երևոյթներին մասին:

Նա մի շարք օրինակներով աշխատում
էր ապացուցել, որ բանտարանի շարժումը
սխալ հողի վրա է դրել բանտարանի պա-
հանջների գործը և որ չափազանցած և
անմաստ պահանջների պատճառով քա-
ղաքային ձեռքբերվ թաղիկ:

Օրինակներ վերցված էին մեծ մասամբ
Բաթումի և Վրաստանի կենտրոն: Օրինակ-
ները ցոյց էին տալիս, որ բանտարանը
սխալ ընթացք են բռնած՝ եղել շատ գէպե-
րում և այդ պատճառով նրանց շատը սե-
փական ձեռքբերվ թաղիկ:

Երմոյանովից յետոյ մի լրացուցիչ գե-
կուցումով քննութեան ենթարկեց նաև եզ-
րակցութիւնները Նաղուրից, որը եր-
բայ ասանախոսութեամբ պնդում էր, թէ
սխալները չնչին են և նրանցից շատերը
սխալներ չեն, այլ որոշ շրջանի ար-
տաշխույթութիւններ: Նա համարում է գե-
կուցանողի գործածած դոյները չափաւնց
խտացրած և միակողմանի:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԱՐԱՆԻ ԸՆԿԵ- ՐՈՒԹԵԱՆ ՆԻՍՏԸ

Կիրակի, ամսիս 1-ին, կայսերական բը-
ժկական ընկերութեան շինութեան մէջ
կայացաւ. ժողովրդական համալսարանի
Թիֆլիսի ընկերութեան յունվարի 18-ի
ընդհանուր ժողովի շարունակութիւնը պ.
Ա. Սատիսանի նախագահութեամբ, 70—
80 անդամների մասնակցութեամբ:

Ժողովը, ընկերութեան կանոնադրութեան
փոփոխման ենթարկած կէտերը հաստատե-
լուց յետոյ, անցաւ վարչութեան ու վերա-
ստուգիչ յանձնաժողովի անդամների ընտ-
րութեան: Ընկերութեան կանոնադրութեան
համաձայն վարչութեան կազմը 15 հոգուց
աղու է լինի բաղկացած: Հին կազմից (17
հոգուց) մնում էին 7 հոգի—Գլխավոր՝ Բ.
Ա. Մեկիւր, Բոգդովիչ-Բէլէվիչ, Բ. Կաշու-
խով, Ճիւրխան, Մ. Չորեքիւլի և Բ. Մ.
Կրտումեան. վարչութեան նոր անդամներ
ընտրված են՝ Բոլորինա, Փաղաւա, Ախ-
մետով, Լեման, Հ. Առաքելեան, Սիլվով,
Ֆեօդորով և Երմոյանով:

Տարեան, նկարագրիկ յետոյ Հաջորդ
և շրջակայից մէջ սիրող տաւոր կայութիւնը՝
կարօտութեան պատճառաւ, նպատակ էր
խնդրէ նոյն վայրերի կարօտելիք համար,
այս ստիպել մէկ ամփոփոյթը ևս զրկելով
իրեն զրկուած կարօտութեան գրեթու:

XIV.—Ստոյան, Չարանկու, Մանրիկ, Սան-
կն կայն:

1) Նոյ. 12 թուով Չարանկուի բա-
ղաքային ժողովը, նկարագրելով քաղաքին
ազգայնաց թշուառ վիճակը, նպատակ էր
խնդրէ թէ աղքատներուն և թէ վարժարա-
նին համար, որ փակուելու վիճակի հա-
սած է:

2) Եօզաթի Զաթ գիւղին հեռագրով նը-
պատ խնդրում ըլլալով՝ գրուած էր Եօզ-
դաթի առաջնորդին սոյն գիւղացիք որ առ-
տիւնակ կարօտ լինելուն մասին բացատրու-
թիւն մը տալ, որ դեկտ. 4 թուով ի պա-
տասխանի կը յայտնէ, թէ թշուառութիւնը
նկարագրուածն աւելի է, և թէ միայն առ-
տիւնակ կարօտութիւն կը տիրէ, այնպէս որ
նպատակ ունենալ կրնայ անգարմանիկ
չարքերից պատճառը:

3) Մանրիկի տեղւոյն ազգայինները
կը գրեն. «Հունձքը շատ նուազ եղաւ. սո-
վա և սատիւն է. օգնութիւն կը խնդրենք»:

4) Միւս գիւղերէն ևս նմանօրինակ կա-
րօտութեան գրեթ հասած են:

XV.—Սերապիայ, Շարիկ-Նարանիար, Թա-
գար, Չարա և գիւղեր:

1) Նոյ. 5 թուով Չարայի աղքատախնա-
մը կը գրէ. «Սոմ, սոմ, սոմ. անօթի ենք,
նպատակ էր խնդրենք. կարօտներու ցոյցա-
կը ներքինիս կուգարկենք...» և այլն:

2) Սերապիայի Նոյ. 18 թուով Շա-
ւարի վ. կը գրէ. «Վիճակիս թանաղ, Կոկ-
տան և այլ գիւղացիք՝ բոկոտան և անօթի

վերստուգիչ յանձնաժողովի անդամներ,
բացի հին կազմից մնացող Վ. Մոլոճեզո-
վից, որը չուզեց կրկնաբար ևս ինքն
թարկել, նորից բնակված են Եւանգուլով,
Էլիովա, Կախկաձէ և Լեդապիւն:

Սրակաբար զրկված էր նաև ընակարա-
նի հարցը, հանրամատչելի դաստիարա-
թիւններ կարգաւոր համար:

Ինչպէս յայտնի է, Չարալովի անունով
ժողովրդական տունը, քաղաքին անցնելուց
յետոյ, «մուշարկներին» ձեռքին կուսածա-
ղիկ է դարձել, և ով վճարում է նախառն-
մանված 10 րուբլին, նա էլ վարձում է
տունը: Ժողովրդական համալսարանի նման
հասարակելի հաստատութիւնը, որ կոչված
է մատչելու մասսայի լուսաւորութեան գոր-
ծին, այսօր այդ անից օգտվելու արժանու-
թեանից և այդ մասի նրա կառավարիչ-
բանաւորի գիմոնիկը յոյնիսկ պատասխա-
նի էլ դեռեւ չեն արժանացել: Անա այդ
սխալը հանգամանքի վրա դարձնելով ժո-
ղովականներին ուղարկութիւնը, վարչութիւ-
նը և բողոքում էր ինչեւ մասնաժողովի
անմասնորէն վարձանքի դէմ: Այդ կարեւր
հարցը, կարելի է ասել, լուծում ստանալ
չը կարողացաւ, այլ բաց մնաց մինչև տան
էլեքտրականութեամբ լուսաւորելը, որ
պատրաստ կը լինի ամսիս վերջերին
միայն...

Ժողովը վերջացաւ ժամը 4-ին:

Բ. Մ.

30 ԳՈՒՏ ԹԻՐԻԲԱՆԱՅԱՐԱՆԻ ՍՈՎ- ԵԱՆՆԵՐԻ

Ստացանք. 1) Միւրիկ, Իրկուտակ նա-
հանգի Տաշէա կայանից, Տիգրան Բա-
րախանից—36 ր., 2) Կիւրյանցի, Յով-
հաննէս Գրիգորեանից—2 ր., 3) Կրասնո-
փոյնից, Ե. Գաբրիէլեանի միջոցով, հան-
գանակած տեղական հայերից—28 ր., 4)
Նոր-Մարիկեանից, Աննա Ակիւնեանից—15
ր., Եւ. Անդրեան Սալիկեանից—10 ր.,
Թագուշի Սիգա-Պարիկեանից—2 ր.,
Հովհաննէ Չերեքեանից—1 ր., Կատարին
Սալիկեանից—1 ր., 5) Կարելի կայանից,
Բարախանից միջոցով հանգանակած—10
ր. 75 ր., 6) Սամարանցից, Բաղդասար Առա-
քեան Կաղաբեանից—100 ր., 7) Նիշապու-
րից (Պարսկաստան), հայ գաղութից, Բաղա-
սան Սալաբեանից ձեռքով հանգանակած
—54 ր., (տես առանձին նամակ), 8) Թի-
ֆլիսում, առեւտրական դպրոցի մէ խումը հայ
աշակերտներից—11 ր. 60 ր.:

Մասն. խմբ.—Ստացված գումարները
մինչ Մասնաժողովին: Յանձնել ենք մինչև
յունվարի 31-ը ստացվածները:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆԻ

«Կիրակի, փետրվարի 1-ին, Թի

Полицейская. 7.